

מחזור ים היכפורים

ואף על פי ששערו תפלה נגעלן, שעריו דמעה לא נגעלן
(מסכת ברכות לב ע"ב)

סדר התקנות

יום כיפור

31

מוסף

35

נעילה

ערב יום כיפור

3

הקדמה

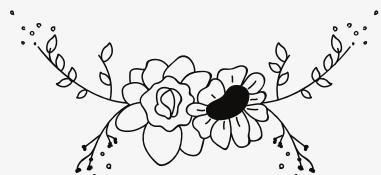
5

הדלקת נרות

8

פתח לנו שער

א. תפילה זכה - התקנות ליום כיפור	9
ב. כל נדרי	14
ג. וידי	17
ד. סליחות	23
ה. נתני תוקף	25
ו. קדיש זמן גגוע	27
ז. סגור תפילה	29

הקדמה

יום הכיפורים הוא אחד הימים הקדושים והחשובים במסורת היהודית, זהו מועד של חשבון נפש המהווה הזדמנות להתבונן פנימה כיחידים ובקולקטיב. המפגש עם יום כיפור הוא הזמןعمוקה למפגש עם תפילה, עם כוחו של ציבור המבקש מהילאה, שינוי ותשובה שקשורים באופן עמוק למשעים. יום של התכוונות לשנה חדשה, טוביה יותר.

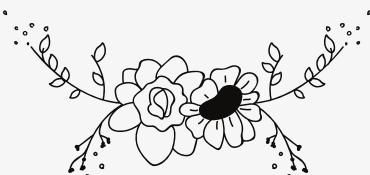
למי מיועדות תפילותינו?

מהו משטח המראה שלנו?

עד כמה סידור התפילה המסורתית הוא משטח המראה שלנו
עד כמה אנחנו מפחדים מהאפשרות לפתח אותו בכלל?
אלן השאלות שהעסיקו אותנו בבניית המחרור שלנו.

החברת שלכם היא תוצאה של מסורות مشותפות שמתחרות ייחדי, היא בקשה ליצור תרבות יהודית ישראלית שמכילה בתוכה באופן عمוק את המסורת היהודית העתיקה, מסורות ישראליות ומסורתות מתחרדות. האסופה מחזיקה את הרצון להיות חוליה בשרשראת ולהרחב אותה, ואולי אפילו את האמירה שאפשר להוסיף חרוז קצר שונה. זה מה שעשוה את השרשראת שלנו ליפיפה.

החברת בנויה על פי התבנית של יום הכיפורים המסורתית, מחרור יום הכיפורים של מכינות רבין, של קהילות הערים של החלוץ בחיפה ושל מחרורי יום כיפור נוספים שכבר פרצו את הדרכם. היא תוצאה של ניסוי ותහיה, של בחירה ושל הרחבת הגבול.

הקדמה

החברת בניית משלשה חלקים:

א. ערב יום כיפור

ב. מוסף - לפתיחה יום כיפור עצמו

ג. נעליה וסיום

החברת שלפניכם היא רחבה ועשירה, ובנוייה מتوزר כוונה שכל קהילה או הכנסות תוכל לבחור את המהדר, הטקסטים, הפיותים והשירים חשובים ומתאים לה.

נמליץ לבחור כמה טקסטים/**שירים**/**פיוטים** מتوزيع כל חלק, ולא רנסות לשימוש בחברת במלואה. בניסיון שלפניכם יש רצון לתת מענה למרחבים מסורתיים יותר, חילוניים יותר ומשלבים. ביחרו את התמהיל המתאים לכם.

נמליץ לייצר הכנסות בערב יום כיפור, בבוקר יום כיפור ולקראת צאת הצום. מומלץ להוסיף שיעורים וסדנאות, החל משיעורים בנושא תשובה, חשבון נפש, סליחה, התעוררות, ספר יונה (זה הספר שנוהג לקרוא ביום היפורים) ועד למרחבי משחק וייצירה.

מרקם:

סימן - **שיר/פיוט** ששרים

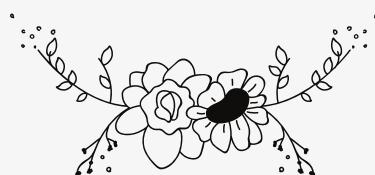
סימן - **קטע קריאה**

סימן- הזמנה לשיטוף

צד החברת - העשרה/הסבירים

התבוננות והקשבה לב - הזמנה להתחיל במדיטציה מאיזה סוג שמתאים לכם.

בברכת יום עמוק ומשמעותי

תודות

המדרשה באורנים

<https://www.facebook.com/oranimidrasha>

החלוץ - להגשמה משותפת

<https://www.hechalutz.com>

מרכז ספר

<https://sapircenter.org.il/>

החברת נאספה ונערכה על ידי:

נעמי קרן

יובל פרומר

ישי ניצן

וגב שוכט

הדלקת נרות

"בין חול לkidush"

תבורך לנו נר של כיפורים
על כי בשורת מנוחה הבאת לנו.
לובן אורך מביא את האור
למעוננו בטוהר ובזוז. תלונו
הקשה עד כי תשוב ותאייר עמננו.
ערוך מתור ברכת הקיבוצים מעין ברוח,
חררים, גנון, בית העמק

"ברוך אתה ה'
אלוהינו מלך העולם,
אשר קידשנו במצוותיו וציוונו
להדלק נר של
(אם זה גם שבת - שבת ושל)
יום הכיפורים"

בחדש השבעי בעשור לחודש
תענו את-נפשתיכם,
 וכל-מלוכה לא תשועו-הארץ
 ובוגר הגור בתוככם. כי-בזום הזה
 יכפר עליכם, לטהר אתכם:
 מכל, חטאיכם, לפני יהוה,
 בטירה. שבת שבתון היא לכם,
 שעבitem את-נפשתיכם-תקת
 עולם. והימתה-זאת لكم לחתת
 עולם, לכפר על-בני ישראל
 מכל-חטאיהם-אחד, בשנה;
 ועשה, כאשר צוה יהוה
 את-משה. "(ויקרא ט"ז כ"ט-ל"ד)

סתוי היהודי

אברהם חלפי

סתוי היהודי באָרֶץ אֲבוֹתִי
שׂוֹלֵחַ בְּיִ
רְמַזְיִי אַלְאַלְוִי.
כָּבֵר מִשְׁתְּגָעוֹת בְּיִקְצָת
הַצְּפֹרִים הַקְּטַנְתָּנוֹת שְׂוֹרְקֹת הַעֲצָב
שְׁלִי יּוֹם הַכְּפֹרִים.
אוֹ יַתְקֻעַ בְּשׁׁוֹפְרוֹת לְפִתְחָמָ שְׁעָרֵי שְׁמִים.
וּפְנִים וְהַזְּיוֹת מִן הַגּוֹלָה
בְּאַפְרַפְרַ נָגָה
יַרְחַפּוּ לִפְנֵי כְסָא אֱדוֹן עֲולָם.
וְקָשֹׁות וְתְּחִנּוֹתִים וְנִיצָׁצֹת הַרְבָּה
בְּעַמְקָעַ עִגְיִלָּה.

הדלקת נרות

למדני אלוהי

מילים: לאה גולדברג ללחן: דלית מעין

לִמְדָנִי אֱלֹהִי בָּרֶךְ וְהַתְפֵלֶל
עַל סֹוד עֲלָה קָמָל,
עַל נְגָה פָּרִי בָּשָׁל,
עַל הַחֲרוֹת הַזָּאת:
לְרָאֹת, לְחוֹשׁ, לְנַשְּׂם,
לְדָעַת, לִיחַל, לְהַכְּשֵׁל.

לִמְדָ אֶת שְׁפָתָתִי
בָּרֶכה וְשִׁיר הַלְּל
בְּהַתְחִדֵּשׁ זָמָנָךְ עַם בָּקָר וְעַם לִיל,
לְבָל וְהִיה יוֹמִי הַיּוֹם כְּתָמֹול שְׁלָשָׁם.
לְבָל וְהִיה עַלְיִוְמִי הַרְגֵל.

ערב יום הכיפורים

וְלֹדָה

בְּעָרְבַּת יוֹם הַכְּפֹרִים
הַפְּלָגָנוּ
מִנְסִינּוֹת שְׁתָמוֹ אֶל נִסְיוֹנּוֹת שְׁהַחֲלוֹן
עָרְבַּת יוֹם הַכְּפֹרִים הִיה לְנוּ
רָאשִׁית הַזָּמָן
בְּדִמְמָת אֵי שְׁהָאֵיר
יִם
בְּגִנּוֹת
שֶׁם אַמְצָת אֹתְיִי אֶל לְבָב הַדְּזֹאַב
לִפְנֵי הַכָּל יִכְלֶל
בְּטֻרְם תָּלָג לְהַתְפֵלֶל עַם כְּלָם
בְּטֻרְם תְּהִיה אָחָד מִן הַעֲדָה
בְּהַיכְל
אָחָד מִן הַעֲצִים
בְּעִיר.

שיר של יום חולין

מילים: רחל שפירא ללחן: יאיר זונבלום

אם יש לי מיתרים הם מתנגנים ברטט
אם יש בי דאגה היא חשופה כמעט
אם יש בי אהבה היא תאמר בשקט
אם יש לי שורשים הם מתארכים לאט

אתה רואה כיצד פתאום עבר بي רעד
הרוח משנה תכוות את ציונה
ニיסינו לעזוב אבל אני יודעת
אנחנו נשאים שנה אחר שנה

בבדדים שלך המשמש מشرطטת
קוים ורצועות של אור על הכתלים
אני למען כל בוקר מלקטת
פרטים קטנים, שמחות קטנות של יום
חולין

אם אתה מшиб, האם אתה עונה לי
אולי באזנן הולמים גם שאוני
אולי אתה מקשיב, אולי אתה דומה לי
הן בפנינו משתקפים פתאום פנוי

אם יש לי מיתרים הם מתנגנים
ברטט...

יום החולין זהה הוא יום שיש בו חסד
ובחסדו שורות אליך נכתבו
תkeh את ידי עכשו עשני מפוייסת
ביום חולין כזה דרכינו מצטלבות

פתח לנו שער

התבוננות והקשבה אל הלב

חידוש פנוי החברה
© יריב בן אהרון

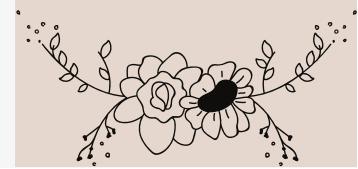
עם החזרה לארץ ישראל ניתן להסביר ליום היכיורים ולעשות ימי התשובה את תוכנם המקורי. דהיינו: התשובה קשורה לחידוש פנוי החברה, לתיקון אי-צדק חברתי. דרך זו, השואבת את השראתה מרעיונות היובל, יש בה מקורות להתרענות הציונית; היא מאפשרת לבנות את החיים בארץ מ恐惧ו אותה השקפה של מהפכה מתמדת. ספק אם היהודי בן זמנו חי בארץ יש אפשרות להתייחס למושג "התשובה" אם אין היא קשורה בטבורה למעשה.

שיר תשבי

מילים: רחל שפירא

לחן: דני עמיadow

כבר ראיתי נחליאלי	השמיים משתנים
ואולי זה רק נדמה לי	לעיני החוקאים.
עוד חמסין נשבר אתמול	השכנים מתכוונים
תמ החופש הגדול.	לימים הנוראים.
מה יקרה ומה יחולופ?	מישחו חשב עליין
שואלים הכתבים,	ורושם את מעשין.
כשלאורן כביש החוף	בואי הביתה במהרה
מתיצבים החצבים.	עם הרוח הקרייה.
מה בעיתוני הערב	מנדרינות מבשילות
מבשתת הכותרת?	בפרדים במוועדן.
ווא הביתה במהרה	המורות משתמשות
עם הרוח הקרייה	והולכות לישון מוקדם.

רָאשׁ הַשָּׁנָה
○ אֲרִיה בֶן גּוֹרִיּוֹן ○

מה דמות החברה הישראלית
בעיני?
מה פנוי קיבוצך?
מה פנוי ביתך ומשפחתך?
אם אתה רוצה ליצור מציאות
אחרת, טוביה צודקת יותר, זה
הפנימם והלב מכונים למיד הזמן
 תלוי בך בלבד.

בשאייפתך לשינוי. בשאייפתך
לגאול את עצמן ואת חברתך. זה
תלו依 בנדך שלך עכשו, בהווה,
אבל פניך אל העתיד. לפיו זה
ראש השנה ויום כיפור הם חנים
אנושיים ואופטימיים ופניהם אל
למיושן?
האם יש לך תמונה עולם אנושית
האדם ותמונה עתידן.
וחברתיות?

לרأس השנה ויום כיפור אין
ההיסטוריה, אין זיכרון, אין עבר,
אין סיפור, אין דרמה. לכן, לא
הזמן, לא הלידה ולא הורות
קובעים את תוכנם. לא מה קרה
בעבר, אלא מה אפשר שיקרה.
הפנימם והלב מכונים למיד הזמן
- עתיד.

שני מועדים אלה שואלים:
מה כיוון חיין?
כיצד בחרת לחיותו?
האם יש לך חלום, שאיפה
لامימוש?
האם יש לך תמונה עולם אנושית
האדם ותמונה עתידן
וחברתיות?

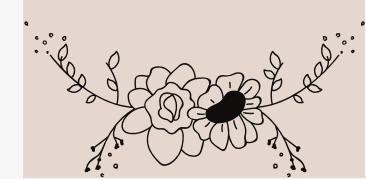
שירת העשבים

נעמי שמר
רבי נחמן מברסלב

ובשמחה לעבוד את השם
ומשירת העשבים
מתמלא הלב
ומשתוקק

וכשהלב
מן השירה מתמלא
ומשתוקק
אל ארץ ישראל
אור גדול
אווי נמשך והולך
מקדושתה של הארץ עליו
ומשירת העשבים
נעשה ניגון
של הלב.

דע לך
שכל רועה ורואה
יש לו ניגון מיוחד שלו
דע לך שכל עשב ועשב
יש לו שירה מיוחדת
משלו
ומשירת העשבים
נעשה ניגון
של רועה
כמה יפה
כמה יפה ונאה
כששומעים השירה
שליהם
טוב מאד
להתפלל ביניהם

עוד חזר הניגון

מילים: נתן אלתרמן

עוד חזר הניגון שזנחת לשוו
והדרך עודנה נפקחת לאורו
וענן בשמי וAILן בגשמי
מצפים עוד לן, עובר אורה

והrhoח תקום ובטיista נדנדות
יעברו הברקים מעליין
וכבשה ואילת תהינה עדות
שליטפת אותן והוספה לרכת

שידין ריקות ועירך רחוכה
ולא פעם סנדת אפיים
לחורשה ירока ואישה בצחקה
וצמרת נשומת עפפויים.

קול גלגול

שוטי הנבואה מילים: מן המקורות

קול גלגול המתגלגל ממטה
למעלה,
מרכבות סתוםות הולכות
ומתגלגלות.

קול נעימות עליה, יורדים
הולם ומשוטט בעולם.

קול שופר נ麝 בעומק
המדרונות,
ומסובב הנגלול סביב.

מרטין בובר

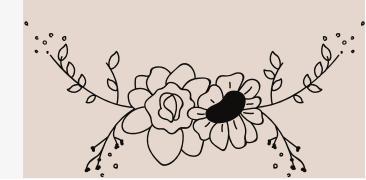
בואו ונעמיך את הראייה הנთונה
לנו בשעות הדממה הנדולה:
נסתכל בנו בעצמנו ונשיג את
עצמנו. בואו ונשיג את עצמנו,
נעלה את חינו לתוכו ידינו כדרן
شمיעלים דלי מן הבאר, נאספו
בידיינו כאסוף גרעינים פוזרים.
עלינו לבוא לכלל הכרעה על
עצמנו; علينا לאזן את הכוחות
הפעולים בנפשנו.

מי האיש

תהיילים לד, יג-טו
לחן: ברוך חייט

מי קָאֵישׁ חַפְץׁ סִימִים
אֶחֱבּ יִמִים לְרֹאֹת טֻובָ
בְּצָרְ לְשׂוֹנָגָ מְרֻעָ וְשִׁפְתִּיחָ מְזֻבָּרָ מְרֻמָּהָ
סָוֶרֶ מְרֻעָ וְעַשְ׈ה טֻוב בְּקַשׁ שְׁלוֹם
וְרַדְפָּהָ

מי קָאֵשָׁה בְּחִים חַפְצָה
אֶחֱבּ בְּיִמִים לְרֹאֹת טֻובָ
בְּצָרְ לְשׂוֹנָגָ מְרֻעָ וְשִׁפְתִּיחָ מְזֻבָּרָ
מְרֻמָּהָ
סָוֶרֶ מְרֻעָ עֲשֵׂי טֻובָ
בְּקַשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפָּהָ

בימים שייעברו עליינו

מילים: צח דרורי, אביב בכר וחדס קלינמן

בימים שייעברו עליינו נדע לשאת אלוהים ודאי מקשיב תמיד לב
 כשהכאב כמו אבן שם יותר
 אני כמעט כבר מת מהאהבה עצבות רכה
 והשמיים יחכו לנו עד שנבין
 הימים יכשילו את רגליינו,
 ובלילות נרוץ מתוך עצמנו אך לא ניפול, כמו אבן נעמוד
 אל שדות ילדות, בארץ לא שבואה מול כל סופות החול, השלג והאש
 אתה המים המבקשים משיבולים תמיד נדע לזכור שייעבור
 לנגדל

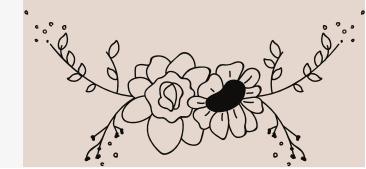
את תלci בשדה

מילים: לאה גולדברג

ונשمت את ריחו של התלם נשום
 האמנם עוד יבואו ימים בסליחה
 ובחסד,
 ותלci בשדה, ותלci בו כהלהן התם,
 וראית את השםษ בראשי השלוית
 ומחשוב כף רגלו יلطף בעלי
 האספסת,
 ופושטים הדברים וחיים ומותר בהם
 או שלפי שיבולים יזכיר ותמתך
 דקירותם.
 ומוותר ומותר לאהוב.

ורגעע,
 ורגעע,
 זההוב,
 לנגעע,
 ומותר ומותר לאהוב.

או מטר ישיגך בעדת טיפותיו
 את תלci בשדה. לבדוק. לא נצרכת
 הדזפקת
 בלחת
 על כתפייך חזק צווארך וראשך רענן. השרות בדרכים שסמרו מאימה
 ותלci בשדה הרטוב וירחב בר
 השקט
 ובוישר לבב שוב תהיי ענווה ונכנעת
 כאור בשולי הענן.
 אחד הדשאים אחד האדם.

וליחות

מילים: לאה גולדברג
לחן: עודד לור

אם היו עינויים - הם הפליגו אלין
מרשי הלבן אל האופל שלן
תנני ללבת תנני ללבת
לכrouch על חוף הסליחה.

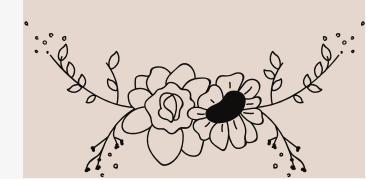
באתי אליו את עיני לפקווח,
ונופר לי מבט וחלון וראי,
באתי כלילה הבא אל האוח
להראות לו בחושך את כל
הדברים.

ולמדתי: שם לכל ריס וציפורן
ולכל שערה בבשר החשוף
ויריח יולדות ריח דבק ואורן
הוא ניחוח לילו של הגוף.

על דעת המקום ועל דעת הקהל

© רבקה מרים

על דעת המקום ועל דעת הקהל לעטאות לשוננו בובש לבן
על דעת רקיע שמחמתה, על דעת כתכריין צח
רקייע שפּעל וכמו בנד פלה
מתוך זכרון החקירה של השער שתבנה דומיתנו הפוראה ובראה
שנבעל אבןית
מתוך זכרון שפתוי הילד הפשיקות ועזה ועומדת, כעיר בנינה על תלה
לנצר פינו מטאפק, לבלי הוצאה
לנצר פינו מטאפק, לבלי הוצאה
עוד מלאה עד שעת הבעליה.
אננו מתיירים לשתק כאן את זו
התפלה לדם ברקמים וברצון ובמורא
ובדוחילה

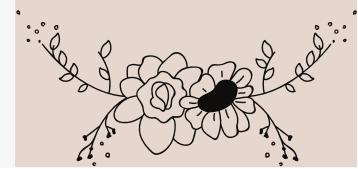

הכל משתנה
ברטולט בררכט Ⓛ

הכל משתנה. להתחל מחדש.
 יכול אדם בנסיבותיו אחרת.
 אבל מה שאروع, ארע. והפימים
 שמנוגת לתוך פין, לא תוכל
 לשפר אותם בחזרה.
 מה שאروع, ארע. הפימים
 שמנוגת אל-תוך פין, לא תוכל
 לשפר אותם בחזרה, אבל
 הכל משתנה. להתחל מחדש.
 יכול אדם בנסיבותיו אחרת.

להתנקן מכבים
הרב עדין שטיינזלץ Ⓛ
מתוך "אור פנוי המלך"

לפני חשיכה, סמוך ליום הכיפורים, אומרם "כל נדרי". מה אומרם בכל נדרי? "כל נדרי ואסרי... וקונמי וקונמי וכינויי". ... כל ההתקשרות, היכינויים, ההשתיכויות, התוויות וההגדרות ששמתי על עצמי, ושאלוי אשימים על עצמי "קולהון יהונ שראן... בטליון ומבטליון", כולם יהיו מותרים, בטלים ומבוטלים. מעתה אני משחרר את עצמי מכל אלה, מה עבר ונם מהעתיד, מיום כיפורים זה ועד ליום הכיפורים הבא עליינו לטובה.

כל נדרי

⊕ מתוך מחזור יום היכפורים ⊕
גהוג לומר שלוש פעמים בקול רם

תרגומים מארכמית

כל הנדרים והאיסורים והשבועות
וחזרמות והקינוסים והכינויים,
שנדרכנו ונשבענו
ושהחרמןנו
ושארנו על נפשותינו,
מיום כפורים זהה עד יום היכפורים
הבא עליינו לטובה,
בכולם אני מתחרט, כולם יהיו
мотרים עצובים,
שבותים, בטלים וمبוטלים, לא שרירים
ולא קיימים
נדרכינו אינם נדרים או איסורינו אינם
איסורים ושבועותינו אינם שבועות.

חושו על דפוס או הרגל שהייתי רוצה לשחרר,
שתף את מי שנמצא לשמאלם.

על דעת המקומ ועל דעת הקהל
בישיבה של מעלה ובישיבה של
מטה
אננו מתרין להתפלל עם
הברניים:

כל נdry ואסרי שבואי וחרמי
וקונמי וקנומי וככני,
דאנדרנא ודאשטבענא
ודאפרימנא
ודאסרנא על נפשתנא:
מיום כפורים זהה עד יום כפורים
הבא עליינו לטובה.
בכלTHON איזברטנא בהון. קלפון יהוּן
שרו שביקין
שביתין בטליין ומבטליין לא שרירין
ולא קימין:
נדרכנא לא נdry ואסרנא לא אסרי
ושבושעתנא לא שבועות:

ונסlich לכל עדת בני ישראל. ולגר
הגר בתוכם.
כי לכל העם בשגגה:

תפילה עם העבריניים
אננו מתרין להתפלל עם
הברניים"

אל תקרא את "מתרין" רק
כנדיבות כלפי העבריניים,
כסליחנות, כמתן סיכון
לעבריניים - אלא הבן זאת
גם כך:

הבריין הוא 'האחר'
היהודי הוא תמיד 'האחר'
היהודי הוא גם כל
'האחרים'

כל אחד מועמד להיות
עברית.
אחר אתה העברי.
אחר אתה מנורש מיאחננו,
ונדחס באחרים.'

בית הכנסת אינו מועד
סגור.
בית הכנסת הוא המשכו של
העולם.
הבריין הוא חלק מהעולם.

מבחינה דתית, אין קהילה
לא עבריין.
קהילה ללא עבריין היא
מועדון סגור.
אין לנו עניין במועדונים
סגורים.
התפילה אינה פסקול של
מועדון סגור.
התפילה היא דבר האדם
באשר הוא.

אני מתרין להתפלל עם
הבריניים, עי אנחנו
והבריניים מהווים יחד את
האדם המתפלל ואת
הקהילה המתפללת.

אדם ברוך, "חינו"

כמיהה

ולמן שור
לחן: תומר ישעיהו

טוב לאדם היהות פעם בזד.
לא ספר, לא רע, לא צבור ולא פרט,
רק הוא עם לבו, עם הלב רק בלבד,
טוב לאדם היהות פעם בזד.

יטוב כי יצא פעם ריק מנכסיו,
לא בית, לא שדה, לא נזרש, לא
סיב.

רק יקשב אל לבו וינדרש חרש רב
טוב כי יצא האדם מנכסיו.

כי יקשב אל לבו ויבין למשׁוּן
nidu ash'er yesh v'ichosh maha sib.

קולנו זוקקים לחסד

נתן לך
לחן: אילון וירצברג

שהוא שור לא מהין,
שמה שנייתן אי פעם
לא ילקח לעולם.

ישיש לכל זה טעם,
גם כשהטעם תם...
בואו ואראה לנו מקום
שבו עוד מאיר אור יומ.

קולנו רוצים לאהוב,
קולנו רוצים לשמהוח.
כדי שיהיה לנו טוב,
שיהיה לנו כח.
כמו שם שזרחות...

נדרים קטנים

Ⓐ אלישע פורת

אלו הם רק
נדרים קטנים שאני
נודר לעצמי גנון:
לפקוד את קבר
אבי ביום שמחת לבוי.
גנון לרווח בערב
אחר מעוז האנפות
אל מרמקון, להיות
שוב לצד מתנסיא
אל מגדלינו. להתמלא
מרימות חשך מתקרב,
מלבן נדרים פורחים.

אלו הם רק
דברים קטנים שאני
חסוץ לעצמי גנון
לנדר עוד ולנדר
עד שיחיה בכחיו
לפקדים את המתמים.

קולנו זוקקים לחסד,
קולנו זוקקים למנע.
לרכוש חום לא בסוף,
لרכוש מתוך מנע.
لتת בלי לרצות לקחת
ולא מתוך הרגאל.

כמו שמש שזרחות,
כמו צל אשר נופל..
בואו ואראה לנו מקום
שבו עוד אפשר לנשומים.
קולנו רוצים לתת
רק מעתים יודעים איך.
צריך ללמידה כתעת

אלוהים ענינו
אורן צבי נירנברג

אימתי מתפלל העשיר
ואימתי העני? וכך
מתפלל העשיר וכך
העני? תפילה העשיר
קבועה בסדר התפירות
chodur und dor b'chel leshon.
וכשם שיש שעה קבועה
לאכילה ושתה ולבnochot,
כש יש לו שעה קבועה
لتפילה. ארכות העשן
עשנות. העדר נמצא
בשדה. נגלי המכוונות
בשיקשוקם ואגב עמד
להה ומתפלל. הוא אומר:
אלוהים... בלשון רבים.
ואילו תפילה העני בשעה
שלא יום ולא לילה בנפש.
פעם בדרכו ופעם בפונדק.
על פי סדר התפירות
הנמצא ברוח ועל פי
היננות עד חדרי בטן. נב
הבדן שנחרך משמש
מתפלל בירקוחות שבו.
חרטומי הנעלים, הקשים
והקהים כפת קבר שלו –
מתפללים. מראות הידים
הנבוכות מתפללה. ודאי
עמוק מאוד הוא בתחתית
הזמן שעכני עמד ומתפלל
בתמציאות הצלותא ונונח מן
הדם: אלוהי! בלשון יחיד.

אנא בכח

מתוך סידור התפילה
לחן: עובדיה חממה

אנא בכם נקלת ימינה תפיר צרואה:

קבל רפת עמה, שגבנו טהרנו, נזרא:

נא גיבור דורך יחזק כבבת שמרם:

ברכם טהרים רחמי צדקתה טميد
נמלם:

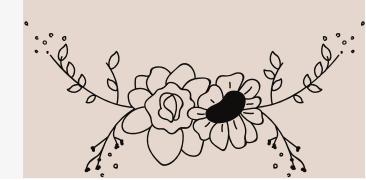
חסין קדוש ברוב טובה נחל עזתך:

יחיד גאה לעמך פנה זכרי קדשותך:

שעתנו קבל ושמע צעקתנו יודע
תעלומות:

חנה שנש
© מתוך יומנה
11.10.1940, ערב יום היכופורים

רצוני להתוודות, לחת דין וחשבון לעצמי, לחת דין
וחשבון לאלהים, זאת אומרת למזרד את חייו ומעשי
לעומת האידיאל הנבואה, הטהור ביותר אשר עומד לפני.
להשווות מה שהיה צריך להיות לעומת מה שהיה [...].
חטאתי לארץ כשדנתי באופן שטחי ולא התעמקתי
די בחוויותה. חטאתי לאנשים באדישות, בחביבות
חיצונית. - חטאתי לעצמי בבזבוז כוחות וכשרונות,
בהזנחה, בחוסר התפתחות רוחנית.
ובכל זאת אין לי ראה לעמוד בפני הדין. חטאתי לשם מטרה
ורצוני היה טוב. אם נכשלתי, אם לא הייתה זו חזקה, אם
לא מצאתי את הדרך, את הצורה - אין מtabית, רק
מצטערת על כך.

יְדֵי הַגָּדוֹל
נָהָג לִתְוֹפֵף עַל הַלְבָד
בָּזְמַן הַיּוֹדֵי

אֲשֶׁר מָנוּנָה, בְּגַדְנוּ, גַּזְלָנוּ, דְּבָרָנוּ דָּפִי.
הַעֲלִינוּ, וְהַרְשָׁעָנוּ, זִקְנָנוּ, חַמְסָנוּ, טַפְלָנוּ שָׁקָר.
וְעָצָנוּ רָע, כְּזָבָנוּ, לָצָנוּ, מְרַדָּנוּ, נָאָצָנוּ,
סְרָרָנוּ, עָזָינוּ, פְּשָׁעָנוּ, צְרָרָנוּ, קְשִׁינוּ עָרָף.
רְשָׁעָנוּ, שְׁמַתָּנוּ, תְּעַבָּנוּ, תְּעִינָנוּ, תְּעַטְּעָנוּ.

וְהִי רָצֵן מֶלֶפְנֵיךְ אֲדֹונֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַסְלֵחْ לְנוּ עַל כָּל
עוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחֵל לְנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ תִכְפֵּר לְנוּ עַל כָּל חַטָּאוֹתֵינוּ.

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בָּאוּנָס וּבָרָצֵן וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בָּאִימָץ הַלְבָד.

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּבָלִי דַעַת וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּבִיטָ� שְׁפָתִים.

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּגָלִיל וּבְסָתָר וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּגָלִיל עֲרֵיות.

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּדִיבָור פָה וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּדִעַת וּבְמְרָמָה.

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּהַרְהֹר הַלְבָד וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּהֻונָת רָע.

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּוַיּוֹדֵי בְּוַיּוֹדֵי פָה וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּוַעֲדַת זְנוֹת.

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּזָדוֹן וּבְשָׁגָנָה וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּזָלוֹל הַוּרִים
וּמוֹרִים.

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּחַזְקָה יְד וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּחַלּוֹל הַשֵּם.

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּטַפְשׂוֹת הַפֶּה וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּטַמַּאת
שְׁפָתִים.

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּצִיר הַרְעָה וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּיוֹדָעִים וּבְלֹא
יוֹדָעִים.

וְעַל כּוֹלֵם, אֱלֹהֵי סְלִיחָות, סְלָחْ לְנוּ, מַחְלָ לְנוּ, כֹּפֶר לְנוּ.

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּכַפְתָּ שְׁוֹחֵד וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּכַחְשׁ וּבְכַבָּב.

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּלְשׁוֹן הַרְעָה וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּלְצָוָן.

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּמִשְׁא וּבְמִתְן וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּמַאֲכָל
וּבְמִשְׁתָּהָה.

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּבָנְשׁ וּבְמִרְבָּבִת וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּבִנְשִׁית
גְּרוֹן.

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּשָׁוֵךְ יְחִידָה שְׁפָתּוֹתֵינוּ וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּשִׁקְרָה
עֵין.

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּעִינִים רָמוֹת וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ בְּעֹזּוֹת מִצְחָה.
וְעַל כּוֹלֵם, אֱלֹהֵי סְלִיחָות, סְלָחْ לְנוּ, מַחְלָ לְנוּ, כֹּפֶר לְנוּ.

געם מיינרט

"הַנְּנִי הַעֲנִי מִמְעָשָׁה"

אנחננו, הענאים

ממעש, נרעשים

ונרגנשימים מהוד מסורת

ישראל, מתכנסים

כאן, לבנות ולעצב את

דרךנו בשדה היהדות.

וננסה למשש את

עצמנו ולקיים יום

כיפור משלנו. שתהיה

דריכנו אשר אנחננו

הולכים בה מצלהת;

שלא נחטא כלפִי

המתען שהשאיינו לנו

הדורות שכבר עברו

ושנדייע לקיים

את יום הכיפורים

שלנו בדרך שתהיה

מתאימה לנו, בדרך

שתהיה אנחננו.

ברוכים אתם

המשמעותיים תפילה.

על חטא שחתאנו לפניך בפריקת עוז ועל חטא שחתאנו לפניך בפליות.
על חטא שחתאנו לפניך בצדית רע ועל חטא שחתאנו לפניך בצרות עין.
על חטא שחתאנו לפניך בקלות ראש ועל חטא שחתאנו לפניך בקשיות עורף.
על חטא שחתאנו לפניך בריצת רג לֵם לך רע ועל חטא שחתאנו לפניך ברכילות.
על חטא שחתאנו לפניך בשבועות ש א ועל חטא שחתאנו לפניך בשנות חיינם.
על חטא שחתאנו לפניך בתשומת יד ועל חטא שחתאנו לפניך בתמהון לבב.
ועל כולם, אלהו שליחות, סלח לנו, מחל לנו, כפר לנו

זידוי משלים

אהבנו, בכינו, גמלנו, דיברנו יופי
האמנו, השתדלנו, זכרנו, חיבקנו, טעמנו ספר.
יצרנו, כמאננו, לחמננו עבור הצדך,
מייצינו את הטוב, ניסינו, סרנו לראות, עשינו את אשר ציוויתנו
פישנו, צדקנו לפעם, קראנו בשמר, רצינו, שמחנו, תמכנו.

א.ד. נורדן

(מתוך "האדם והטבע")

"הרבה דברים הולכים ונבראים פה, ונאמר:
אבל קודם כל אנחנו מוצאים פה את על חטא שחתאנו לפניך בטפיות,
עצמןנו, את הכרת ערכנו, אותן ועל חטא שחתאנו לפניך בפרוטה,
"עצמןנו", שאחננו יכולים לבב בטוח ועל חטא שחתאנו לפניך בצרות עין,
ושלם להתוודות לפנינו על חטאינו, ועל חטא שחתאנו לפניך בתמהון
חתאנו לעצמןנו. ולא בקהל רם לבב".
נתוודה, לא על לבנו נתופף, כי אם
בمعدר ביד נכה בכוח באדמותנו,
באדמת אבותינו, ובקהל דממה דקה -
שפטינו נעות וקולנו לא ישמע, או
גם שפטינו אין נעות - נתוודה :

דברים שרציתי לומר

מילים: ענקלה רוטבליט לחן: יהודה פוליקר

חלומות של חלמתי והם מקיצים בי
עדין
שבריהם בעיני נטפים מפני
בדעה
ולילות יסורים לא ספורים
שהטבעתי בין
כאובד בדרכי, בדרכי הרעה
אר בכל הדרכים מעולם לא אבדה
לי דרכנו
ונם אם לפעמים שערו מסביב
הרוחות
ואהבתאי אוטר והיה לנו טוב, טוב
עד גdotינו
והיה לנו רע ואהבתאי אוטר לא
פחות

יש דברים שרציתי לומר ואין
נענים לי
המלחים שבחרתי אינן הטובות
מכולן
עמוקים מימי ים הסודות שאינם
מובנים לי
שאoli לא אbin, לא אbin לעולם
לא בכל הדרכים שרציתי ללקת
הלכתו
בדרךם שהלכתו טעיתו ודאי לא
פעם אחת
ועצבות מהלה כל שמחה, כל
שמחה ששמחתי
כמו ביקשתי דבר, דבר שאבד

בשבח הנינו העצמי
ויסלבא שימברוסקה
תרגום: רפי וויכרט

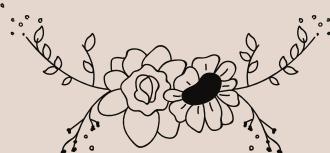
לאיה אין בטה לאנשי האורקה שזקל מאה
קילו
או מבחן אהבתו הוא קל.
אין דבר כייטי
מצפון נקי
על הcock השלישי במערכת המשמש.

לאיה אין בטה לאנשי את עצמה.
פקפקים זרים לדיזו של הפונטר
השחור.
דג הfineנה איננו מטייל ספק
בצדקת מעשי.
האפעה משבח את עצמו בלי
הסתיניות.

לא קים פן בעל בקרת-עצמה.
הארבה, הפטני, השרוגנית
זובוב-פסוסים
סימ את מיעם ושמחה בם.

בנעוורי
רב חיים מצאנן

"היהתי נלהב ונמרץ
והאמנתי שאחזר לモטב
את כל העולם כולו.
שגבורת קצת, הבנתי
שהדבר נבער מיכלתי ודי
יהיה אם אחזר בתשובה
את כל תושבי עיר.
חלפו שנים ושוב הבנתי
שתפסתי מרובה. די יהיה
אם אצליח להחזיר
בתשובה את בני בית.
והיום, בערב יומי, יש לי רק
תפילה אחת: הלוואי
שאצליך לפחות להחזיר
לモטב את עצמו".
(מתוך ספרו של יואל
רפל, "אהבה ויראה -
ספרים ומימרות
חסידיים")

תחנון

๖

אריה אורוּ

שלא הַקְשֵׁבָתִי לְשִׁתִּיקֹתָה.

שלא הַבְּמִנְתִּי בֵּין הַמְּאוֹת
עַל חֶטְאָ שֶׁלَا אֲפָבָתִי אֶת כָּל
הַאֲהֻבָּות

עַל חֶטְאָ שֶׁלَا שְׁמַחְתִּי אֶת הַפְּנִיעָנִים

שֶׁלָא קִימָתִי דְּבָרִים שֶׁל הַזְּקָנִים

עַל חֶטְאָ שְׁשַׁתְקָתִי אֶת הַזְּעָקֹות
עַל חֶטְאָ שֶׁלָא בָּהִיטִי אֶת דָּבָרִי

סְפָלָקּוֹת

עַל חֶטְאָ שֶׁלָא פָּרָטָתִי עַל הַמִּיטָּרִים

עַל חֶטְאָ שֶׁלָא נִחְרַדְתִּי לְבָכִי
בִּמְסֻטָּרִים

עַל חֶטְאָ שֶׁלָא זִכְרָתִי אֶת שָׁאִין לְשָׁכָם
עַל חֶטְאָ שֶׁלָא שְׁכַחְתִּי כִּדְיַי לְסָלָם.

בַּעֲרָבָה מָעוֹד וּבְטָרָם קָרְבָּן

הִיא מֹנֶה אֶת חֶטְאֵינוּ
עַל חֶטְאָ שְׁחַטָּתָאֵינוּ

בַּיְשָׁוב הַדָּעָת

שֶׁלָא הַעֲזָתִי לְגַעַת

שֶׁלָא הַאֲזָנָתִי לְכָל הַצְּלִילִים

שֶׁלָא טְפַחְתִּי אֶת הַעֲזָלִילִים

עַל חֶטְאָ שֶׁלָא טְעַמְתִּי מִכָּל הַיִנּוֹת

שֶׁלָא בָּזָתִי לְקַטְנוֹת

שֶׁלָא פָּעַנְחָתִי אֶת הַסּוֹדוֹת

שֶׁלָא נִבְרָתִי עַל הַחֲרֹדוֹת

עַל חֶטְאָ שֶׁלָא מִחִיתִי דָמָעָת

הַתִּינּוֹקּוֹת

אֲבִינוּ מֶלֶכְנוּ חָנָנוּ וְעָנָנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מִעְשִׁים עֲשָׂה עַמְנוּ
צְדָקָה יְחִסְדָּה וְהַוְשִׁיעָנוּ.

הרי הם המונין

๖

אברהם חלפי

עֹזֵר לְהָם

אָנָּא, שְׁמַחְמָן.

מְדוֹעַ יִבְכּוּ הָם

יְמִי כִּיפּוֹרִים לִפְנֵינוּ.

עַל מָה וּמְדוֹעַ תְּפִיל אַיִמָה

עַל המונין אָדָם הַרְצִים

כָּצְבִּים רְדוֹפִים לִפְנֵינוּ.

עֹזֵר לְהָם

הַרְיֵי הַם המונין

עֹזֵר לְהָם

הַרְיֵי הַם המונין

הַרְיֵי בְּנֵיר הַם

שְׁמַחְמָן,

עַל עֲנָפִי אִילָנוֹת הַוְשִׁיגָם

אָנָא

וְהִיוּ לְךָ הַם

צִיפּוֹרִים מִצְיוֹת

מִתְּקִיצֹת

וְלֹא בְּכִינִי לְבָבָות רְצִצִים

וְלֹא מְבָקְשִׁי סְלִיחָות

וּמְחִילָות

בִּימִים נּוֹרָאים מָאוֹד.

"...בְּכִזְבָּה וְבִזְבָּה צָום
אֶבְכָּרָהוּ יּוֹם עֲפֹת אָדָם
נִפְשׁוֹן? הַלְּכָף כְּאֶגְמָן?
רָאשָׁוּן וְשָׁקָר אֶפְרַיִם צָיעָן?
בְּלֹזָה תְּקָרָא-צָום וְיּוֹם
רְצָוֹן לְהִיא? הַלְּוָא זֶה צָום
אֶבְכָּרָהוּ: פָּתָם סְרָצְבָּות
רְשָׁעָה, הַתְּרָא אֶגְדָּות
מְזֻטָּה, וְשָׁלָחָ רְצָוָים
חֲפָשִׁים וְכָל-מְזֻטָּה
תְּנַתְּקָה. הַלְּוָא פָּרָס
לְרָעָב לְחִמָּה, וְעַנְיָנִים
מְרֹודִים פְּתַבְּיא בֵּית,
כִּי-תְּרָא עָרָם וְכִסְיָתוֹן,
מְבָשָׁרָךְ לֹא
תְּתַעַלְלָם... "(ישעיהו,
נ"ח, מתוך ההפטרה
לשחרית יומם כיפור)

יְהוּדִית כְּפָרִי

๑

עם תהיה אהבה נדולה כאהבת
הגוף
המוחה את הגבולות,
הצומח בכל שיבולי המזורה התיכון
עם, הרבה לפני אחירות הימים-
ואנו נכתת לשולם את כל מילות
השנאה.

רבי נחמן מברסלב

ליקוטי מוהרן

תורה ופ"ב

דע כי צריך לדzon את כל אדם לכף זכות ואפילו מי שהוא רשאי גמור צריך
לחפש ולמצאו בו איזה מעט טוב, שבאותו המעת איןנו רשאי ועל ידי זה
שמוצא. בו מעט טוב, ודין אותו לכף זכות על ידי זה מעלה אותו באמת
לכף זכות ויוכל להשיבו בתשובה וזה בחייבת "ויעוד מעט ואין רשאי
והתבוננת על מקומו ואינגבו" פינו שהפסוק מזהיר לדzon את סכל לכף
זכות... כי על ידי ש�认צאי בו עוד מעט טוב, איזה נקודה טובה, ודני
אותו לכף זכות על ידי זה מוציאין אותו באמת מכף חובה לכף זכות
...

וכן צריך האדם למצא נם בעצמו כי זה ידוע שאירן האדם לוher ממד
לקיות

בשםחה תמיד ולפרחיק בעצבות ממד [כמבהיר אצלנו כמה פעמים]
ואפילו שקשה תחיל להסתגל בעצמו וראה שאין בו שום טוב, והוא מלא
חסדים וראה הבעל דבר להפלו על ידי זה בעצבות ומירה שחורה,oso
ושלום אף על פי כן אסור לו לפל מזה רק צריך לחפש ולמצוא בעצמו
איזה מעט טוב כי אין אפשר שלא עשה מימי איזה מצוה או דבר טוב...
וכן יSearchParams וילקוט עוד הנקודות טובות ועל ידי זה נעשים נגונים ... [והכלל
כי נגינה דקדשה היא נבואה ממד ממד כידוע ועיקר הנגון נעשה, על ידי
ברור הטוב מן הרע שעל ידי שפברין ומלקטי הנקודות טובות ממד
הרע על ידי זה נעשים נגונים ומיראות[...]

חויבו על מישחו. שקשה לכם. איתו. וחוויבו על שלושה
דברים טובים עליו.ה, שתו את מי שלשמאלים.ן

אדון הסליחות

חטאנו לפניך רחם علينا	חטאנו לפניך רחם علينا	אדון הסליחות בוחן לבבות גולה עמוקות דובר צדקות.
פועל ישועות צופה עתידות קורא הדורות רוכב ערבות שמע תפילות תמים דעתך חטאנו לפניך רחם علينا	טוב ומיטיב לבריות יודע כל נסתירות קובש עוננות לבוש צדקות מלא זכיות נורא תהילות סולח עוננות עונה בעת צרות	חטאנו לפניך רחם علينا
		הדור בנפלאות ותיק בנחמות זכר ברית אבות חוק כליות

מתחת לכוכב קטן

ויסלה שימברוסקה
מתוך: "שלחי המאה"
תרגום: רפי ויינרט

אני מבקשת סליחה מכם קראו, על שאני מכנה אותה כרח.
 אני מבקשת את סליחת הכרח, אם בכל זאת אני טועה.
 בל ירבעו קאש על שאני נזנחה בו בבקנני.
 שיישכו לי פמתים את התפוגגותם בזקורי.
 אני מבקשת סליחה מהזמן על ג'ש העולם שלא ראייתי
 בכל קראען.
 אני מבקשת סליחה מאהבה נושנה על שרואה אני את
 החדשה קראשנה.
 סלחנה לי, מלחות רוחקות, שאני מביאה הביתה פרחים.
 שלחו, פצעים פתוחים, שאני נזקרת באצבעות.
 אני מבקשת את מחלוקת הקוראים ממוקמים על תקליט עם
 מינואט.
 אני מבקשת את סליחת הטען במתנות רכבת על
 שנתי בחמש לפנות בקר.
 סלחוי לי, תקווה משפה, שלפעמים אני צוחקת.

"חינו"
אדם ברון

"ולכן נבקש מחילה
מהזלות הפגוע ביום
שלפנינו
יום היכפורים. ועל
הזהות למחול, אם אין
ברצונו
להיות "אוצר". האם
"אוצר" הינו מליצה
 בלבד?
לא. "אוצר" אינו אדם
ראוי. וכן אמנים אותו
אדם
נפנע על ידה, אבל
הוא מדודר ל"אוצר"
עקב אי רצונו לסלוח
לך... ומהו "חבר"
בשפה יהודית?
מליצה? מושג עmom?
"חבר" בשפה
היהודית... הוא דרגה
שיש לפעול כדי
להשיג אותה. "חבר"
הוא אחד מיסודות
הקהילה והחיים
הסוציאליים".

עֲנָנוּ אֱלֹהִי אֶבְרָהָם עֲנָנוּ:
 עֲנָנוּ וּפַחַד וְצַדָּקָה עֲנָנוּ:
 עֲנָנוּ אֲבִיר וְעַקְבָּעָנָנוּ:
 עֲנָנוּ מַגֵּן דָּיוֹד עֲנָנוּ:
 עֲנָנוּ הַעֲזָבָה בָּעֵת רָצֹן עֲנָנוּ:
 עֲנָנוּ הַעֲזָבָה בָּעֵת אַרְחָה עֲנָנוּ:
 עֲנָנוּ הַעֲזָבָה בָּעֵת רְחָמִים עֲנָנוּ:
 עֲנָנוּ אֱלֹהִי הַמְּרַכְּבָה עֲנָנוּ:
 עֲנָנוּ אֱלֹהָא דָמָאי עֲנָנוּ:
 עֲנָנוּ בְּזָכוֹתֶיהָ דָבָר יְחָאוּ עֲנָנוּ:
 עֲנָנוּ מִשְׁגַּב האַמְּהוֹת עֲנָנוּ:
 נָנוּ עַזְתָּה השְׁבָטִים עֲנָנוּ:
 עֲנָנוּ רְחוּם וְחַנּוּן עֲנָנוּ:

מפני רבי אלימלך מליז'ינסק

תשמרנו מן הפניות והגאות, מן היכעס והקפדיות
 והעצבות והרכילות ושאר מידות רעות. ותצילנו
 מקנאת איש מרעהו, ולא تعالה קנאת אדם על לבנו
 ולא על קנאתם על אחרים. אדרבא, תן לבנו
 שנראה כל אחד מעלה חברנו ולא חסרונם, ושנדבר
 כל אחד את חברו בדרך הישר והרצוי לפניו, ולא
 تعالה שום שנאה מאחד על חברו, חילתה, ותחזוק
 אותנו באהבה אליך, שייהי הכל נחת רוח אמן כן יהיה
 רצון.
 תן לבנו שנראה כל אחד מעלה חברנו ולא חסרונם

"אורות התשובה"

הרבי קוק:

"לגביו משך זמנה, התשובה מתחלקת לשני חלקים: תשובה פתאומית ותשובה הדרגתית. הפטאומיות באה מתוニアה ברק רוחני הנכנס בנשמה, בפעם אחת מכיר הוא את הרע ואת הטעור של החטא וננהפץ לאיש אחר, וכבר מרגניש בקרבו השתנות גמורה לטובה. תשובה זו באה על ידי איזו הופעה של סנולה פנימית, על איזו השפעה נשמתית גדולה, שראוי לחפש את נתיבותיה בעומקיו התعمולה. וישנה תשובה הדרגתית. לא בריקה הבריקה בקרבו להטהףן מן העומק של הרע אל הטוב, אלא מרגניש הוא שציריך להיות הולך ומיטיב דרכו ואורחות חייו, צצנו, הלא מחשבותיו, ובמהלכו זה הולך הוא וכובש לאט לאט את דרכי הישר, מתקן את המידות, מיטיב את המעשים, מלמד את עצמו אין להתcsr עד שהוא בא למלעה ברמה של זכות ותיקון".

ה. נתנה תוקף

ביום ה-כיפורים תשל"ד, 06.10.1973 יצאו צבאות סוריה ומצרים למתקפה על ישראל. המלחמה הייתה קשה וכאובה והוכרעה בשטח האויב.

2,693 חללים נפלו
5,596 לוחמים נפצעו
294 חיילים נפלו בשבי
אנן זוכרים את כלם היום

ונתנה תוקף

יאיר רוזנבלום

ונתנה תוקף קדשת היום, כי הוא נזרא ואומ.

ובו תפשא מלכיתה, ויכון בחסד כסאך,
ומשב עלייך באמת.

אמת כי אתה הוא דין ומוציא יודע יעד,
וכותב וחותם וסופר ומוגה,

ויתזכיר כל הנשכנות, ותפתח את ספר הזיכרונות,
ומאליך יקרה, וחותם יד כל אדם בנו.

ובשופר גדול ותקע וקול דממה דקה ושםע.
ומלאכים יחויזון, וחליל ורעצה אחזון,

ויאמרה: הנה יום פדין לפקד על צבא-מרום בדין.
כי לא יזכה בעיניך בדין.

וכל בא-עוולם יעברו לפניה כבני-מרון.

קבורת רועה עדרו, מעביר צאנו תחת שבטו,
כן תעביר ותספר ותמנה ותפקד נפש כל חי.

ומתחנן קצבה לכל בריה. ותכתב את גזיר דיןם.

בראש השנה יכתבו וביום צום כפור יחתמו:

כמה יעברו וכמה יבראו,

מי יחייה. מי ימות, מי בקצנו מי לא בקצנו,

מי בימים מי באש, מי בחרב מי במלחאה,

מי ברעש מי בטגפה, מי ינוקם מי יניעע,

מי ישקט מי יטרף, מי ישלו מי יתיסר,

מי ירום מי ישפל, מי יעצר מי יענין.

ותשובה ותפללה וצדקה מעבירין את רע הגירה.

אמת כי אתה הוא יוצרם, אתה יודע יצרם, כי הםبشر
וזדם.

אדם יסודו מUPER וסומו לעפר, בנפשו יביא לחמו.

مثال כחץ הנשבר, כחצר יבש וכzie נזבל, וcancel עזב,

הפיטוט "ונתנה תוקף"
נחשב לאחד הפיטוטים
הידועים והפופולריים
bijouter בימים הנוראים
(הנאמר בראש השנה
וביום ה-כיפורים).

הפיטוט מתאר את
מעמד הדין ואת
החרדה הגדולה
ማימת דינו של אלהי
ישראל.

מסורת מהמאה ה-12
מייחסת אותו לדמות
אנדיית מהמאה ה-11,

רבי אמנון
מןמנצא. חוקרים
מייחסים את הפיטוט
לפייטן ארץ ישראלי
קדום - יני או אלעזר
הקליר.

יאיר רוזנבלום - מלחין
ומעבד ישראלי.
התנorer בשנת 1990
בקיבוץ בית השיטה
והלחין את תפילה
"ונתנה תוקף".

הלחנת הפיטוט
הוקדשה לזכרם של
11 בני הקיבוץ
שנהרגו במלחמת יום
כיפור. החיבור בין
אמית ימי הביניים
לאימת המלחמה יצר
את העיבוד הנוכחי
לפיטוט, הנאמר עד
היום בבתי הכנסת
בתפילה נוספת של
ראש השנה ויום כיפור.

שער הרחמים

מילים ולחן: מאיר בנאי

חי פעם רק פעם
יש טעם אין טעם
עם כח בלי כח
ורעש בא, מכל פינה
שער הרחמים.
בואי איתי יחד
בואי מתוּר הפחד
כי את, גם את חלק
שער הרחמים

שליטים
על החנויות
משקיפים, על הרחובות
בתוך ליבי יש צעה והיא
גדולה
הראו לי את שער הרחמים
חי פעם רק פעם...

مصطفוב
בעיר הישנה
ורעש בא, מכל פינה
אני מכיר כבר
מכיר כבר את דרכי
בדרכן לשער הרחמים
לא מבית סביב
לא מקשיב
איש חולם אני
וכך היה תמיד

אבל מכיר כבר
מכיר כבר את דרכי
הדרך אל שער הרחמים

קטנתי

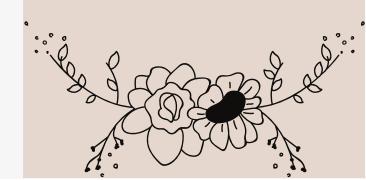
מילים: מנ המקורות
לחן: יונתן רזאל

קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת
אשר עשית את עבדך

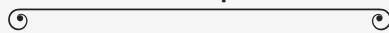
כי במקלי עברתי את הירדן
עתה הייתי לשני מחנות

הצילני נא
הצילני נא
הצילני נא

כי חסדך נדול עלי
והצלת נפשי משאול תחתיה

קדיש

תרגומים ארמיים

וַתָּגַדְלֵי וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵיהַ רֶבֶא.

בָּעוֹלָם שְׁבָרָא כְּרַצּוֹנוּ.

וְתִמְלוּךְ מֶלֶכְתּוּ, וַיַּצְמִיחַ יְשׁוּעָתוּ
יְקַרְבֵּא אֶת מָשִׁיחּוּ.

בְּחַיֵיכָו וּבְיוֹמָיכָו וּבְמַיִּדְכָא בֵּית יִשְׂרָאֵל
בֵּית יִשְׂרָאֵל,
בָּמָהָרָה וּבָזְמָן קָרוּב, וַיֹּאמְרוּ אָמָן.

יְהִי שְׁמוֹ הַגָּדוֹל מְבוֹרָה,
לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמִים עֲולָמִים.

שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

לְמַעַלָה מִכָּל הַבְּרָכוֹת הַשִּׁירוֹת
הַתְּשִׁבְחוֹת וְהַנְּחַמּוֹת,
שָׁאוּנוּ אֹמְרִים בְּעוֹלָם, וַיֹּאמְרוּ אָמָן.

יְהָא שָׁלוֹם רַב מִן הַשָּׁמִים

בְּעַלְמָא דֵי בָּרָא, כְּרֻעָוֶתָה.

וַיַּמְלִיכֵה מֶלֶכְתָה, וַיַּצְמַח פָּרָקָנָה
וַיִּקְרַב מֶשִׁיחָה

בְּחַיֵיכָו וּבְיוֹמָיכָו וּבְמַיִּידְכָא בֵּית יִשְׂרָאֵל
בֵּית יִשְׂרָאֵל.

וְהִיא שְׁמֵיהַ רֶבֶא מִבָּרָה
לְעַלְמָם לְעַלְמִי עַלְמִיא.

וַיִּתְבָּרֵה וַיִּשְׁתַּבְּחֵה וַיִּתְפֹּאֵר וַיִּתְרֹמַם
וַיִּתְנְשָׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַלֵּל,
שְׁמָה דְּקָדְשָׁא בָּרִיהַ הָא.

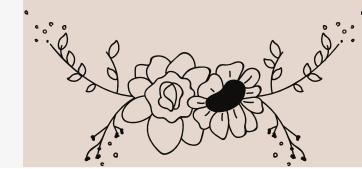
לְעַלָּא מַן-כָּל-בְּרָכָתָא, וַיִּירְתָּא
תְּשִׁבְחוֹתָא וַנְּחַמְּתָא
דָּאָמִינוּ בָּעַלְמָא, וַיֹּאמְרוּ אָמָן.

וְהִיא שְׁלָמָא רֶבֶא מִן שְׁמֵיא
וְחַיִם טֹבִים עַלְינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל.
וַיֹּאמְרוּ אָמָן

מְזֻמְנִים. וְתִזְכֵּר א. נְשִׁים שְׁנַפְטָרוּ,
וַיִּשְׁבַּלְבְּנוּ גַעֲגֹעַ.

בִּסְידָרְתִּי הַתְּפִילָה
הַמְּסוּרָתִי כָּל תְּפִילָה
גַּנְמָרָת בְּאָמִירָת קָדְשָׁא,
הַשְּׁלָב הַזֶּה בְּתְּפִילָה
הוּא הַדְּמָנוֹת לְמַיִּם,
שָׁאַבְדוּ אֶת יְקִירָהּ,
לוּמָרְכָּבָה מַיִּים. רַגְעָתָ
שְׁלַחְיָה מַיִּים.

קדיש חולוני

שלום סמיך

קדיש מקבוץ נגבה וקבוצים נוספים

כי מותר האדם הוא הזיכרון
מעבר למחיצות הזמן.
לא בחושך שם יcosa.
זו המשך החיים יצמיח פורקן
לכابנו המשוקע.
הזמן במהלכו ירחם,
וננצור את כל פרחי חייו לימים
רבים.

יתנדל שם האדם
יתעלה פועל חייו
ויתברך בזכרונו על צורו מעלייו
בימי חלדו
ועל המעש שלא הספיק להשלימו,
על החלומות שנטו ונמנגו
ועל סגולות-יקר ואף חולשות
אנוש שנגוזו
מבعد הדזוק הערפי של הזמן.
יזהיר זכר האדם והד חייו
צזהר הרקייע בליבנו, ושמו לפני
שמש ינו,

**עשה שלום במרומיו, הוא יעשה שלום עליינו, ועל כל
ישראל ועל כל יושבי תבל, ואמרו אמן.**

הכנייסיני תחת כנופה

ח.ג. ביאליק לחן: מיקי גבריאЛОב

הכוכבים רמו אוטי,
quia פלום - אף גם הוא עבר;
עתה אין לי קלום בעולם - אין
לי דבר.

הכנייסיני תחת כנופה,
ובוי לי אם ואחות,
ויהי טיקון מקלט ראשי,
קון-טפלומי בנזחות.

ובעת רחמים, בין-הشمאות, הכהניסיני תחת כנופה...
שחי מלאך לך סוד יסורי:
אומרים, יש בעולם בעורים -
היכן בעורי?
 ועוד זו אחד לך אתודה:
 נפשי בשירה בלבה;
 אומרים, אהבה יש בעולם -
 מה-זאת אהבה?

מתוך סידור התפילה

זכרנו למשים מלך פֶּז בפסים וכתבנו בספר
פסים למענה אלהים מים:

....

שים שלום טובה וברכה, מים חן וחסד וرحمים,
עלינו ועל כל ישראל עמה, ברכנו אבינו, כלנו
כאחד ימד באור פנינה, כי באור פנינה נמת לנו ה'
אלהינו, תורה מים: אהבתם, צדקה וברכה
ורחמים ומים ושלום, וכל טוב, טוב ויהי
בעיניה, לברכנו ולברכו את כל עמק ישראל, בכל
עת ובכל שעה בשלומך, ברוב עוז ושלום:

....

בספר מים, ברכה ושלום, ורנסה טובה, נזכיר
ונכתב לפנינה, אנחנו וכל עמק בית ישראל,
למשים טובים ולשלום:

הליכה לקיסריה

מלחים: חנה סנש

לחן: דוד זהבי

אלי, אל
שלא יגמר לעולם
החול והים,
רשוש של המים,
ברק השמיים,
תפילת האדם.

החיים שיש לנו

יונה וולך

החיים **שיש לנו**
 הם **החיים שקיית**
גבט אחורה בהבנה
מצא את נקודות הבראות
בריאת
ברא את עצמן
זה קעולם בטוב ביותר
מייחיד
שתוכל לברא
כל זה מצוי בתוךך
גלה אותו
התחל מהתחלת
גבט על חייך
כעל שעור רע
על מה שהיה
כעל עונש
סרחקה
עםידה בפניה
נוקאים בסביבה הראשון
תקן כאחד שהבריא
כאחד שחללה.

חתיכת שמיים

מילים ולחש: לאה שבת

לכל צעה שתצעע מאיש
 מישו באיזה מקום ירגעש
 לכל שאלה שמחכה לתשובה
 מישו מנסה לנגורות אותה
 בכל סיפור בכל עולם
 מישו מגלה שם את עצמו קיים
 בכל שורה שמיישו אומר
 מישו יכול עוד שורה לחבר

ואני יודעת שבים
 יש גל אחד שהוא שלי
 וענץ אחד שהוא שלי
 וכוכב אחד שלי
 וילדה קטנה שהיא שלי
 וחתיכת שמיים

לכל איש ולכל אישת
 יש איזה חבר או חברה
 לכל סוסל שמחכה לבדו
 מישו בסוף ימצא אותו
 לכל חלום שאנו חולמים
 יש קשר אצלנו בחיים
 לכל בדיות שגדלה בצל
 צריין לתת מקום לערסל

ואני יודעת שבים...

"**שאל, בן אדם, לנtíbot עולם, שאל, אי הדר, אי?**" – י.ח. ברנר

תְּסִיף

"כימים אחדים"

מair שלו

יוטר קשה לשדר את הנוף והנשמה ממה שאיש ואישה. משידור כזה אפילו להתרגש אי-אפשר. רק להתאבז אפשר. אבל מה התוצאה אז? נוף ונשמה צריים לדעת לנDSL ביחד, להזדקן ביחד, שאו הם כמו שני ציפורים זקנים מסכנים באותו הכלוב, שלשניהם כבר אין שום כוח בכנפיים. הנוף כבר חלש ונופל. הנשמה כבר שוכחת ומתחרשת, ולבסוף אחד מהשני גם כן אי-אפשר. מה שנשאר זה רק לדעת לסלוח. זה החוכמה שנשארת אחרי שכל היותר החזקם נג罚ות: לדעת לסלוח אחד לשני. כי אם לא לסלוח לבן-אדם אחר, אז לפחות הפחות לסלוח לעצמן.

סיפור חסידי עממי

עליה תחנןנו

מעשה ברב ז肯 שהיה בדרכו לתפילה שחרית באחת הערים של רוסיה הסובייטית. לפטע ניצב למולו שוטר חמוץ, כיון אליו את רובהו ושאל בתקיפות: "מי אתה? מה אתה עושה כאן? لأن אתה הולך?" הרבי חייר ופנה בשקט אל השוטר: "אדוני השוטר, כמה משלמים לך עבור העבודה הזאת שלך?" עשרים קופיקות ביום, למה?" השיב השוטר בחשדנות. "אני רוצה לבקש ממן טובה", אמר הרבי, "אשלם לך עוד עשרים קופיקות ליום, אבל אתה חייב להבטיח לי שבכל בוקר בדרכי לתפילה, תחכה לי כאן, תעוצר אותי ותשאל: מי אתה? מה אתה עושה כאן? ולأن אתה הולך?"

מילים: סידור כיפור

לחן: לפו "יש לי סיכוי"

של אביתר בנאי

עליה תחנןנו מערב,
ויבוא שועעתנו מבוקר,
ויראה רינוננו עד ערב.
עליה קולנו מערב,
ויבוא צדקתנו מבוקר,
ויראה פדיוננו עד ערב.
עליה מנוסנו מערב,
ויבוא למענו מבוקר,
ויראה כפורנו עד ערב.
עליה אנקתנו מערב,
ויבוא אליך מבוקר,
ויראה אלינו עד ערב.

ידי הגדול
 ☺ נוהג לתופס על הלב ☺
 בזמן היהודי

אֲשֶׁר מָנוּ, בְּנַדְנוּ, גַּזְלַנְוּ, דִּבְרַנְוּ דָּפִי.
 הַעֲזִינָה, וְהַרְשֵׁעָנָה, זַדְנוּ, חַמְסַנָּה, טַפְלַנְנוּ שְׁקָרָה.
 יַעֲצַנָּה רָע, כְּזַבְנָה, לְצַנָּה, מַרְדַּנָּה, נַאֲצַנָּה,
 סְרַרְנָה, עַזְנָה, פְּשַׁעַנָּה, אַרְרַנָּה, קַשְׁיַנָּה עַרְף.
 רְשַׁעַנָּה, שְׁחַתַּנָּה, תְּעַבְנָה, תְּעַיְנָה, תְּעַטְעָנָה.

יהי רצון מלפנייך אדוני אלוהינו ואלוהי אבותינו שתסלח לנו על כל
 עוונותינו ותמחיל לנו על כל פשעינו תכפר לנו על כל חטאינו.
 על חטא שחתנו לפניך באונס וברצון ועל חטא שחתנו לפניך באימוץ הלב.
 על חטא שחתנו לפניך בבלי דעת ועל חטא שחתנו לפניך בביטול שפטים.
 על חטא שחתנו לפניך בגלו依 ובסתור ועל חטא שחתנו לפניך בגלו依 עריות.
 על חטא שחתנו לפניך בדיורפה ועל חטא שחתנו לפניך בדעת ובמרמה.
 על חטא שחתנו לפניך בהרהור הלב ועל חטא שחתנו לפניך בהונאת רע.
 על חטא שחתנו לפניך ביפוי פה ועל חטא שחתנו לפניך בועידת זנות.
 על חטא שחתנו לפניך בזדון ובשנאה ועל חטא שחתנו לפניך בזול הרים
 ומורים.
 על חטא שחתנו לפניך בטלות השם. על חטא שחתנו לפניך בחלול השם.
 על חטא שחתנו לפניך בטפשות הפה ועל חטא שחתנו לפניך בטמאת
 שפטים.
 על חטא שחתנו לפניך ביצר הרע ועל חטא שחתנו לפניך ביודעים ולא
 יודעים.
 ועל כולם, אלה סליחות, סלח לנו, מחל לנו, כפר לנו.

על חטא שחתנו לפניך בכפת שוחד ועל חטא שחתנו לפניך בכחש ובכזב.
 על חטא שחתנו לפניך בלשון הרע ועל חטא שחתנו לפניך בלצון.
 על חטא שחתנו לפניך במשא ובמתן ועל חטא שחתנו לפניך במאכל
 ובמשתה.
 על חטא שחתנו לפניך בגין בָּנָשָׁר ובמרבית ועל חטא שחתנו לפניך בגין גנטית
 גראן.
 על חטא שחתנו לפניך בשָׁיח שפותינו ועל חטא שחתנו לפניך בשיקר
 עין.
 על חטא שחתנו לפניך בעינים רמות ועל חטא שחתנו לפניך בעזות מצח.
 ועל כולם, אלה סליחות, סלח לנו, מחל לנו, כפר לנו.

התפילות יצרו את
 האלוהים,
 האלוהים יצר את
 האדם
 והאדם יוצר
 תפילות
 שייצרות את
 האלוהים שיוצר
 את האדם.

היהודים עמיחי

אללה קי ימי חסד
יְהוָה עַמִּיחֵי

"אללה קי ימי חסד", שמעתי פעם אומרים
בימי בידיות וצער ברוחב של חוף.
גם לימי חסד אricsים לפחות שניים,
נותנו חסד ומקבל אותו.
כשהם נפרדים גם החסד לא נשאר
או נשופר לרוחב כמו משבר צנור.

קשות לא עשות חסד, הן רק מזקרים
זמן ריק, בפעמון, בקריאת מזמין,
בצופר ובשופר ובבקישות בדלה
בימי סליחות: את האלים אין
יכולות להזיר ולא את מסdon.

מיום שבטו הקרבות
ನשאָר כל אָחָד עם עצמו
לפקריב.

אסיף

איתמר פרת

האדמה היא אפורה מתחת
לשפלים
ואין לה עוד לחת לך דבר.
ואין יותר גבעול חולם על
шибולתו
ואין יותר נדרי ואسري
רק הבטחת הרוח כי הנשם
בעיתו
עוד יחוון את עפורה בתום
תשורי.

אסוף את המעשים
את המילים והאותות
כמו יבול ברכה כבד משאת
ואין יותר גבעול חולם על
шибולתו
אשר גמלה לזכרוןות
של קיז שחלף בטרם עת.
אסוף את כל מראות פניה
היפנים
כמו את הפרי ואת הבר.

"אני מحبבת אנשים
שדעתם פתוקה
אנשים מהסגולים לומר:
מה?
באמת? בחירות. מפש לא
ידעתי.
זה בכלל לא עלה על
דעתי.
דעת פתוקה היא יותר
מחכמה
יותר מלחיות צודקים
ויתר מ"הרי אני אמרתי"
ומ"דעתך את זה כבר
משנת..."
ואה קלפי

נעילה

**פתח לנו שער בעת נעילת שער כי פנה יום היום יפנה:
השומש יבא ויפנה נבואה שעריך**

התבוננות והקשבה אל הלב

אבינו מלכנו תהא השעה הזאת שעת רחמים ועת רצון מלפנים:

**אבינו מלכנו חכנו ועננו כי אין לנו מושגים עשה עמננו צדקה וחסד
והו שיענו:**

נעילה

עה הרני

פתח לנו שער
בימים זהה השקט
שבע שנים אחרי
הרעש. ואני לא
יודעת כמה לפניו
הרעש בא.
פתח לנו שער
אולי יבואו בו
הרחמים
והאהבה.

ברם

יהודה עמיחי

בטעם השער יסגר,
בטעם כל האמור יאמור,
בטעם אריה אחר.
בטעם יקריש גם נבון,
בטעם יסגור הזרים באחרון,
בטעם ותקנsha הבוטן.
בטעם יסתמכו כל נקי הפלילים,
בטעם יסגור כל הצלילים,
בטעם ישבר את הצלילים.
בטעם החק יכנס לתקונו
בטעם אלהים יסגור את כפו.
בטעם גלון מפה.

מודה אני

מילוי ולחן: מאיר אריאל

מודה אני

לפניך ולך

על כל החסד והאמת והטובה

והרעה והטובה

עשהית עמידי

עם ביתך

עם קרובך וידידי ועם בני עמי

עם ארצך, עם כל העולם

והאדם

אשר בראתך.

בלאט,

חרש חרש

אט אט, טופות

עתידות עתידות לקראותנו,

ואת מחיצת אלי מתוך השינה.

יהיה לנו טוב, טוב מ טוב, טוב

מאוד,

זה מתחיל כבר בבוקר בבוקר

את צוחקת אלי

מתוך מתוך השינה

**בבקר של אחר يوم הכהנים
ולי שנר**

בבקר של אחר يوم הכהנים
בתקנת הרכבה
תל-אביב מרכז, אותה
久しきה
ニיצולות שואה
פושטת יד
בטבורו של רציף הומה.
משמעות ערוםות על גופה
מתמתת
לשיט, הייאיה مكان
בבקר של אחר يوم הכהנים
לא ריק של בין לבין,
אנשים חולפים על פניה,
כאב חדש מצטבר
בפנות לום השנה העיור
בין אדם למקום זה מפדר
בבקר של אחר נעה,
רציתי לנשח
לבקש ממנה
סליפה
על חזקנה

אל נורא עלילה

רי משהaben עזרא

אל נורא עלילה אל נורא עלילה
המציא לנו מחלוקת בשעת הנעה
מתי מספר קראים לך עין נושאים
ומסלים בחילה בשעת הנעה
שופיקים לך נפשם מחה פשעם וכחשם
והמציאם מחלוקת בשעת הנעה
היה לך לסתה ומצלם ממארה
וחתמים להוד ולגילה בשעת הנעה
חוון אותם ורחים וכל לוחץ ולוחם
עשה בהם פלייה בשעת הנעה
זכר צדקת אביהם וחדש את ימיהם
קדם ותחליה בשעת הנעה
הורא בא שנה רצון ושב שאר הצאן
לאהליבה ואהלה בשעת הנעה
תנו לשנים רבות הבנים והאבות
בדיצה ובאהלה בשעת הנעה
מייכאל שר ישראל אלהו ונבריאל
בשרו נא הנאה בשעת הנעה

שי' ענן
ימים נוראים"

פעם אחת אמר רבנו, ר' חיים מצאנז, مثل:
אדם תועה כמה ימים
בעיר ולא היה יודע
אייזהו?
דרך נסונה.
פתחם ראה אדם אחר
הולך לקראותו. באה
שמחה גדולה
בלבו, עתה בוודאי ידע
הדרך הנסונה.
כיוון שפגשו זה זהה
שאל אותו:
''אחי, אמרו לי הין
הדרך הנסונה, זה כמה
ימים אני תועה.''
אמר לו:
''אחי, אף אני אינו יודע.
אף שאינו תועה כאן
כבר כמה ימים, אומר לך
כך; בדרך שהלכתי אני,
יכול אני לומר לך,
שבדרכו תועים. עכשו
נחשך דרך חדשה.''
כן אנחנו. דבר זה אני
יכול לומר לכם: שבדרכו
שהלכנו עד עכשו אין
לנו ללכת, שבדרכו זו
תועים.
עכשו נחשך דרך
 חדשה.

כנפי רוח

מלחים: הרב קוק

לחן: אביגיל עמר (עווזיאל)

בְּנֵי אָדָם, עַלְתִּי לְמַעֲלָה עַלְתִּי
 עַלְתִּי לְמַעֲלָה, עַלְתִּי בֶּן אָדָם
 עַלְתִּי, לְמַעֲלָה עַלְתִּי
 כִּי כֹּמֹת עַז לְהָ
 יֵשׁ לְהָ כְּנַפְיִ רָוחָ,
כְּנַפְיִ נְשָׁרִים אֲבִירִים

בְּנֵי אָדָם, עַלְתִּי לְמַעֲלָה עַלְתִּי
 עַלְתִּי לְמַעֲלָה, עַלְתִּי בֶּן אָדָם
 עַלְתִּי, לְמַעֲלָה עַלְתִּי
 כִּי כֹּמֹת עַז לְהָ
 יֵשׁ לְהָ כְּנַפְיִ רָוחָ,
כְּנַפְיִ נְשָׁרִים אֲבִירִים

אֶל תַּחַשֵּׂ בָּם
 פָּוּ יְכַחַשׂ לְרָ
 דָּרְשֵׂ אֹתָם -
 דָּרְשֵׂ בֶּן אָדָם
 וַיַּמְצָאוּ לְרָ מִיד

אֶל תַּחַשֵּׂ בָּם
 פָּוּ יְכַחַשׂ לְרָ
 דָּרְשֵׂ אֹתָם -
 דָּרְשֵׂ בֶּן אָדָם
 וַיַּמְצָאוּ לְרָ מִיד

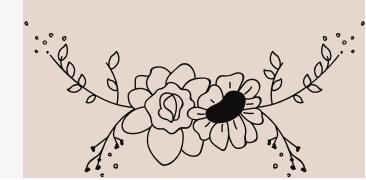
מתוך בעל הבאר מימי חייהם

לכן נחוץ שיראה אדם את עצמו כאילו ח齊ו חיב וח齊ו זכאי, כי ידוע
 שלמלחמות היצור קשה מכל מלחמות שבעולם. כי אם ילחמו בכלים קרב,
 אם ינצח אדם את חברו מכל וכל, אז אין עליו לפחד שיבוא להלחם
 עמו שנית בראיית גבורתו. לא כן היצור. אף אם אלף פעמים יתגבר עליו
 האדם, בכל זאת לא ימנע הוא לבוא להסתתו עוד הפעם. لكن עד يوم
 מותו צריך אדם לעמוד נכוון למלחמה.

ممילא לא נכוון שיחזיק אדם עצמו לצדיק, כי אז הוא בסכנה גדולה, כי
 יבוא עליו פתאום והוא לא מוכן למלחמה, ויפול בידיו.

כן לא טוב שיחזיק אדם את עצמו לרשות, כי אז חס וחילוה, לא יעמוד
 כלל להכנס למלחמה עם יצרו.

לכן הורו אותנו חז"ל, שיראה אדם את עצמו כאילו הוא ח齊ו חיב וח齊ו
 זכאי. וזה יהיה תמיד זריז לעמוד נגד השונא, הטמון בקרבו. זה יוצר
 הרע.

tan leno shana
עממי

tan leno shana achot shel shkut amiti
shana shel loben perechot yirok hodeshim
shana shel latzah abbotot chom tenuor b'iti
oshnadeu rak pum maha tov v'mah na'im.
shana lala kolot shanaa v'uzukot ha'sekul
la maravot ha'dam laa lemota tofui ha'malchama

laa pachad ha'mashlik shel ha'nora m'kol
laa tzohoko shel ha'tid asher netman ba'adma.
ha'n laa ba'kshnu leno ozerot shel malchot
laa osher u'ilai v'maconiot far
korotob achd shel shkut amiti loben shel perechot
asher nocal ba'mim bla'at la'thadar.
la'targash c'pum merichot ha'stav
la'dhor al ha'osher c'shirkat rabbat
la'bnotot leno soka' shelom u'c'shu' la'hiyot ba'ha ro'iym le'shet

tocu' r'zuf ahava

מילים ולחן: ישע ריבוי

idi'io rab lo', ein r'ashit
la'ashit
gam ha'shira k'chol ha'im, ha'ia rak
mek'atz sh'bhon
lef'nim meshoret ha'din, manhig a't
u'olmo
v'mafani ha'mel'akim, dorsh b'shalom
u'mtu

ut'yd ha'a...l'mat far p'mat
a'er
sh'mon sh'shon p'mat a'bel
mu'teh t'hala p'mat rom c'ka
tocu' r'zuf ahava...

chosher sh'but, m'beli la'chshen a't
a'ebato
moshit a't sh'rebito, l'kel
ha'po'ezet ido
ein laa mu'aleim, mu'el z'an
mar'ut
gam c'shano sh'bari c'lim, u'z'ano
keli ch'mudato

tocu' r'zuf ahava, r'zuf ahava
bi'ito' c'pof la'ruchah, c'pof
la'ruchah
m'machia leno machila, la'ak
ba'shat ha'neila
la'g domiha t'hala

... רשות לכל אדם
בהתה: אם רצה לסתות
עצמו לדרך טוביה ולהיות
צדיק - הרשות בזיהו. ואם
רצה להטוט עצמו לדרך
רעיה - הרשות בזיהו. אל
יעבר במחשבתך דבר
זה שאומרים טפשי
אמות ה'עלם ורב גלמי
בנוי. ישראל,
שַׁהְקָדְשָׁ-בָּרוּךְ-הָאָנוּ גָּזָר
על האדם מתחלה
בריתו להיות הצדיק או
רשע. אין הצדיק כו, אלא
כל אדם ראוי לו להיות
צדיק פממשה ובבונו או
רשע כירבעם, ואין מי
שיכפה עליו, ולא מי
שמושך לאחד משני
הקדושים, אלא הוא עצמו
נוטה לאיזו הדרך
שיצח...
רמב"ם, הלכות תשובה,
ה, א-ב

מתוך סידור התפילה

זָכַרְנוּ לִמְיוֹם מֶלֶךְ פָּגֵץ בְּמִימִים וְצִתְבָּנוּ בְּסִפְרָה
מִימִים לְמַעֲנָה אֱלֹהִים מִימִים:

....

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבָרָכה, מִימִים חָן וְחָסֵד וּרְחַמִּים,
עַלְינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, בָּרָכָנוּ אָבִינוּ, כָּלָנוּ
כְּאֶחָד וְמֶלֶךְ בָּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בָּאוֹר פָּנֶיךָ נִמְתָּחָ לָנוּ הֵ
אֱלֹהִינוּ, תּוֹרַת מִימִים: וְאֶחֱבָת חָסֵד, וְצִדְקָה וּבָרָכה
וּרְחַמִּים וּמִימִים וּשְׁלוֹם, וְכָל טוֹב, וְטוֹב וְהִיה
בְּעִינֶיךָ, לְבָרָכָנוּ וְלִבְרָךָ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל
עַת וּבְכָל שָׁעה בְּשְׁלוֹמָךָ, בְּרוּב עוֹז וּשְׁלוֹם:

....

בְּסִפְרָה מִימִים, בָּרָכה וּשְׁלוֹם, וּפָרָנָסָה טוֹבָה, נִזְכָּר
וּנִכְתָּב לִפְנֵיךָ, אֲנָחָנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
לִמְיוֹם טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם:

תפילה לשalom המדינה

עובד עיי' אל' ליין

tabur medinat yisrael, rashiit zemichta naolatnu. Sotah shalom lo tparsh muliah ve'or
v'amtah yehu ner lergali manhagim nabchirah v'shotfotah. Ilco rashiit medinah b'dor ha'atzek
ha'chofesh v'hayishar. Ta'ala medinat yisrael p'tochah le'aliyah h'yehudit v'likivutz g'lilotot;
tshukod ul piyot ha'aretz l'tobat kol tovavah; Ta'ala moshtatot ul y'sodot ha'chivot,
ha'atzek v'heslom la'or chazon shel naviyim yisrael; Tikkim shovin v'zkiyot chabratim v'medini
g'mor l'khol azricha b'li ha'b'dal dat, nazu v'min; Tabtich chofsh dat, mafon, le'shon, chinuk
v'tribot; Tshomer ul hamkomoth ha'kadoshim shel kol ha'datot, v'ikimim b'no chazon ha'nabiyim
v'icqatuto churbotam la'atim v'chintutotam lemizmorot la'a v'sha' g'oi churb v'la' l'kmad; Uvd
m'lakhma. ("ישעיהו ב' ד'). - "הנה ימים באים ונגש חורש בקוצר ודור ענבים
במשך הזורע, והטיפו ההרים עסיס וכל הנבעות מתמונהנה. ושבתי את שבות עמי
ישראל ונטעו כרמים ושטו את ינמ', ועשו גנות ואכלו את פריהם ונטעתים על
אדמתם, ולא ינתשו עוד מעל אדמתם". (עמום ט יג-טו)

תפילה לשלום

על בסיס התפילה
של רבי נחמן

אדון השלום, מלך שהשלום שלו. שם שלום בין עmr ישראל
ויתרבה השלום בין כל באי עולם ולא יהיה שום שנאה, קנאה,
תחרות וניצחון בין אדם לחברו, רק יהיה אהבה ושלום גדול בין כולנו
וכל אחד ידע באהבת חברו, עד שנוכל להודיע ולהתקבץ יחד.
כל אחד עם חברו ונדבר זה עם זו ונסביר זו לזו האמת
אדון השלום ברכנו בשלום אמן.

יהי הכל

ברטולט בררכט

יהי הכל

שיג לכל

שיאכל להיטיב עמו

הילד לאשה האמיהית - למען יונגן;
הענלה לעגנון הטוב - למען יונגן בה
היטיב;
והאודה למשקדים אותה מים -
למען תנתן פריה בעתו

עוֹשֶׂה שָׁלוּם בְּמִרְומֵי

מלחים: מן התפילה
לחן: נורית הירשעוֹשֶׂה שָׁלוּם בְּמִרְומֵי
הוא יעשה שלום עליינו

על כל ישראל
וכל יושבי תבל
ואמרו אמן

יעשה שלום
שלום עליינו
על כל ישראל

מי יתן ותתברך קהילת זו ותשמר
מי יתן ונידע להoir פנים ולשאת חן בינוינו
מי יתן ונזכה להתרומות יחד להשכין שלום בעולמנו

נכתב ע"י מורה שמעוני ומירה רגב

תקינות שופר

תחל שנה וברכותיה

קטעי קריאה ותפילהות

על כף זכות - רבי נחמן **22**
 ערבי יום הכיפורים - זלדה **7**
36 פתח לנו שער בעת נעילת שער
 קדיש חולוני - שלום סמיד **28**
 קדיש מסורתית **27**
 ראש השנה - אריה בן גוריון **10**
 רשות לכל אדם - רמב"ם **39**
 שאל בן אדם - י.ח ברנר **30**
 שים שלום טוביה וברכה - מתוך התפילה **40**
 תחנון - אריה אוריה **21**
 תנ לנו שנה - עמי **39**
 תפילה לשלום - רבי נחמן **41**
 תפילה לשלום המדינה - אלילוין **40**
 תפילה עם העברيين - אדם ברוך **15**
 נשמרנו מן הפניות והגאות - רבי אלימלך מליזנסק **24**

שירים ותפילהות

אבינו מלכנו **21**
34 אitemar פרת
 את תלכי בשדה - לאה גולדברג **12**
 בימים שיעבור עליינו - אביב בכיר והדס קלינמן **12**
 דברים שרציתי לומר - יענקללה רוטבליט **20**
 הכנסיני תחת כנףך - ח.ג. ביאליק **28**
 הליכה לקיסריה - חנה סנש **29**
 נתנה תורה - יאיר רוזנבלום **25**
 חתיכת שמיים - לאה שבת **30**
 ימי הכל - ברטולט בררכט **41**
 כולנו זוקקים לחסד - נתן זך **16**
 כמיהה - ולמן שור **16**
 כנפי רוח - הרב קוק **38**
 מודה אני - מאיר אריאל **36**
 מי האיש - תהילים **11**
 משירי סוף הדרך (למדני אלהי) - לאה גולדברג **7**
 שליחות - לאה גולדברג **13**
 סתו יהודי - אברהם חלפי **6**
 עוד חוזר הניגון - נתן אלתרמן **11**
 עושה שלום במרומי - נורית הירש **41**
 עננו **24**
 קול גלגל - שוטי הנבואה **11**
 קטנטני - יונתן חייאל **26**
 שיר של יום חולין - רחל שפירא **7**
 שיר תשורי - רחל שפירא **9**
 שירות העשבים - רבי נחמן מברסלב עמוד **10**
 שער הרחמים - מאיר בנאי **26**
 תוכו רצוף אהבה - ישע ריבוי **39**

אבינו מלכנו **36**
23 אdon הסליחות
 אורות התשובה - הרב קוק **24**
37 אל נואר עלילה - ר' משה אבן עזרא
 אלה היי ימי חסד - יהודה עמיחי **34**
 אלוהים עוני - אוריה צבי גרינברג **16**
 أنا בכוכ **17**
 אני מחבבת אנשיים - אוּה קַלְפִּי **34**
 בבוקר של אחר יום הכיפורים - ליל שניר **37**
 בואו ונעמיק - מרטין בובר עמוד **11**
 בחודש השבעי (ויקרא ט"ז כ"ט-ל"ז) **6**
 בטרם - יהודה עמיחי **36**
20 בגעורי - רבי חיים מצאנז
 בשבח הגינוי העצמי - ויסלבה שימבורסקה
 החיים שיש לך - יונה וולך **30**
 הכהה יהיה צום אבחזרהו. "עשהנו נ"ח **21**
 הכל משתנה - ברטולד בררכט **14**
 הנח לרגלי לכת - תמר דבדני **45**
 הנקני העני מפעש - נעם מינרט **18**
 הסבר "וונתנה תוקף" **25**
 הרבה דברים הולכים ונבראים פה - א.ד גואדן **19**
 הרוי הם המוניך - אברהם חלפי **21**
 התפילהות יצרו את האלוהים - יהודה עמיחי **33**
 ואף על פי שעשרי תפילה ננעלו - בבל ברכות לב ע"ב שער
 יידי הגדול **18**
33 יידי המסורת
19 יידי משלים
 זכרנו לחים מלך חוץ חיים - מתוך התפילה **29**
 חידוש פני החברה - יריב בן אהרון **9**
23 חיינו - אדם ברוך
 חנה סנש - ערבי יום כיפור **17**
 יום כיפור 1973. **25**
37 ימים נוראים - ש"ז עגנון
 עליה תחנוןנו **32**
 כימים אחדים - מאיר שלו **32**
 כל נdry **15**
 להתנקק מכבלים - הרב עדין שטיינזלץ **14**
 לכן נחוץ שיראה אדם את עצמו - בעל הבאר מים חיים **38**
 מי יתן ותתברך קהילה זו **41**
 מכתב ערבי יום הכיפורים - מוקי צור **43**
 מעשה ברב ז肯 - סייפור חסידי **32**
 מתחת לכוכב קtan - ויסלבה שימבורסקה **23**
 נדרים קטנים - אלישע פורת **16**
 נוסח של הדלקת נרות מסורתית וחילוני **6**
 נעלה - רעה הרניק **36**
28 עשו שלום במרומי
 על אהבה ושלום - יהודית כפרי **22**
 על דעת המקום ודעת הקהל - רבקה מרום **13**

...למי אנו שולחים את מכתבינו אלה? מה הכתובת של התפילה? מי המוען? מי הנמען? האם בתפילהאותות של הזדהות עם מה שאנו לא, דבר במסגרת אהבת האח'ר! ואולי תפילה הנובעת מפגישה אנושית בין בני אדם שביריים שלבם יודע חזרים חזרים והם מעריצים אוROT רחוקים של כוכב. האם מתווך התפילה מתגללה האחירות לאחר והאחר הוא שורש האחירות! האם התפילה מטפח את הריגשות לשונה מנושא התפילה המתפלל, או האם התפילה היא חווית המראת הנפש אל המקום בו עומד המתפלל ללא קשר אל חבריו וمبקש לעצמו גאולה. הגאולה בשביבו היא שחזור והגדלה אינסופית של האני מתוך סירוב לעמוד מאחורי הזולת, שהרי לעמוד מאחורי מעשייך היא האחירות. האם התפילה היא העמידה בפני, קצר לפני שאנו עומדים מאחורי! והרי לעמוד מאחורי הוא השורש לאחריות.

הכל מעמיד אותנו בפני הצורך בדיalog, שהוא גם פגישה בין-אנושית. עם הטקסט כshedah המראת. אך איזה טקסט? האם הטקסט המקורי הוא שדה המראת נטול ביקורת האם כל טקסט אחר לא שווה? האם כשתפלו נלמד את הטקסט כפרק היסטורי שילמד אותנו להישמע ולהקשיב דווקא למציאות הסובבת אותנו, ולגלו, דרך חיפוש הריאליה שהייתה בעת כתיבת התפילה, את הצורך שלנו לקרוא את הריאליה שסבירנו ואת התביעות המוסריות שהיא מעלה! או האם צריך להעלות את הטקסט כפי שנמסר בין הדורות, ללא תשומת לב לתchanot בהן עבר, מתוך הנחה כי המרחק הגדל מאפשר לקרוא אותם יותר כמדרשי חופשי המאפשר להפוך אותו לראי של כל נפש סוערת, או לשיר שיר ערש שלילוה במילות אימה כל נפש שכבר נרדמה מזמן.

[...]

אסור שנגיד את כל המילים בלי להאמין באף אחת מהן בדיק כפי שאסור שנגען את הסידורים והספרים מפחד שניתפס על ידי משטרת האמונה המסתובבת בשכונות. אנו צריכים להיות מי שմבקש לא להיות מחסום בפני חיפושי הדרך שלא יאבדו את האדם למרות חולשתו.

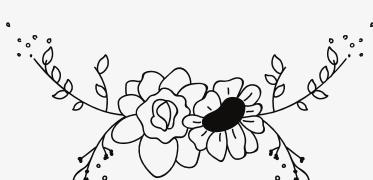
[...]

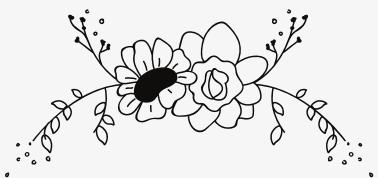
אנו זוקים לשאוב מלא החופן ממוסיקה, תיאטרון, תМОנות, ספרות וסידורי התפילה; סיפורי החסידים וסיפורי המתנדבים, מאלתרמן ולאה גולדברג, מאבא קובנר ודליה רביקוביץ, מחייבים נחמן ביאליק כמו שלמדו מן הסידור ואת דרכו. מרטין בובר אמר כי לא מייצרים תרבות בתכנית מראש. כך היא לא תצמץ. אך זה הוא אמר בשנות השבעים שלו; כשהיה נער, העז לעורך תערוכת תМОנות בקונגרס הציוני להראות לנו ולאזרחי הציונות כי תרבות תמיד סובלת מהריוון ארוך. אך הוא מגיע מנוקודת החלטה, נקודת רצון והעה. בהרion רבים הפחדים; תחושת העתיד חזקה אך מסתורית מדי, ואין להאיチ בה באופן מלאכותי. יש להכין עדות לידה כדי שאפשר יהיה להציג תיקונים.

שלכם,

מוקי

מקי צור, מכתב ערבי יום הכיפורים תש"ע

הנח לרִנְלִי לַלְכָת
למִקּוֹם
שֶׁלְבִּי אֶחֱבָּ
פָּתֵח לְבִּי לְאֶחֱבָּ
אֶת הַמִּקּוֹם אֲלִי
רִנְלִי הַוּלְכָת

תמר דבדבנִי

